

hele Spørgsmaal, der har været Gjenstand for saa megen Overbetælle. Jeg troer, at det er en Opfordring, jeg er fuldt berettiget til at stille til den ærede Conseilspræsident, og som jeg beder de ærede Ministre, der ere tilstede, om at frembringe overfor Ministeriets Præsident.

Udgang: Jeg samstemmer fuldstændig med den ærede sidste Taler i hans Ytringer om Theatret, og jeg skal tillade mig at understøtte hans Anmodning til den ærede 1ste Lands- thingsmand for København (Madvig) om at ville tage det af ham med Hensyn til Thea- tret stillede Forslag tilbage, da Regjeringen har anseet det for rigtigt paa anden Maade at sørge for Theatrets Liv, og jeg heller ikke har nogen Grund til at tvivle om, at denne Regjeringens Beslutning er tagen med fuldt Alvor og vil blive gennemført til den sidste Grændse. Derimod, er jeg langtfra saa enig i den sidste Deel af den ærede 2den kjøben- havnske Landsthingsmands (Krieger) Foredrag, og skjøndt heller ikke jeg ønsker, at fortsætte den førte Diskussion længere, fordi det fore- kommer mig, at den alt har været utilbørlig længe, saa maa jeg dog tillade mig et Par korte Bemærkninger ligeoverfor denne Deel af hans Foredrag. Jeg taler ham for den Op- rigtighed, hvormed han tilstod, at det, hvorom vi her egentlig tale, er et reent og bart per- sonligt Spørgsmaal. Der er vistnok heller ikke noget andet Forsvar muligt for den førte Diskussion, naar man husker paa, at vi ifjor vedtog den selv samme Bestemmelse, som nu er bleven saa stærkt bestridt. Den ærede Lands- thingsmand (Krieger) sagde vel, at dengang vidste vi, at den vedkommende Minister dog ikke vilde bruge den paagjældende Bestemmelse. Men det er ikke saa; det vidste vi ikke den 31te Marts f. A., da vi ved den 2den Be- handling af Finantslovsforslaget vedtog Kirke- og Undervisningsministerens Budget, og da den ærede 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredts (Madvig) talte om den almindelige Skolefond, og den ærede 1ste Landsthingsmand for 5te Kredts (Vindeshøll) talte om Viborg Domkirke, da blev hele den nu omvistede Sag ikke be- rørt med et eneste Ord, men dengang var Kam-

merherre Rosenørn-Teilmann ikke Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet; der var over- hovedet dengang slet ingen Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Vi vedtog altfaa ifjor den omhandlede Bevilling uden Hensyn til, hvem der vilde komme til at afløse Biskop Kierkegaard som Minister — han var afgaaet, og der var endnu ikke kommet nogen anden istedet. Den 6te April f. A., da Finants- lovsforslaget var til 3die Behandling her, sad derimod den nuværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa den Plads, hvor han endnu sidder, og dog førtes der da lige- saalidt nogen Forhandling om det paagjæl- dende Punkt. Jeg skal gjerne indrømme, at det er sandt, at man ved saadanne Spørgs- maal hverken bør eller kan see bort fra Personerne, men det ærede Medlems Udvis- ling deraf trænger dog baade til nogen Ud- videlse og til nogen Indskrænkning. Det gjæl- der nemlig ingenlunde blot om saadanne Be- stemmelser, som ligge paa Overgangen mellem den administrative og den lovgivende Magt, at man kun kan betroe Naadigheden over dem til Mænd, hvilke man har fuld personlig Til- lid til, men det gjælder i ligesaa høj Grad om organisatoriske Love, hvis væsentlige Virkning og Betydning berøe paa, hvorledes de blive udførte. Men nu vil jeg dog minde om, at vi have vedtaget meget store Love af denne Art netop i de sidste Aar, med Hensyn til hvilke dette personlige Spørgsmaal slet ikke er kommet frem. Vi kunde saaledes dog f. Ex. ikke have den personlige Tillid til Hans Ex- cellence Krigsministeren, hvormeget vi end kunde beundre hans parlamentariske Tact, at han skulde kjende den danske Armees Personale og vilde vide at finde de Allerdygtigste til at sætte paa de overordnede Pladser, men derom talte vi dog ikke ved Behandlingen af Forslaget til Hærloven. Ligesaa talte vi jo ved For- handlingen om Søværnets Ordning om Mi- nisterens Personlighed, og nu veed jeg vel ikke, om Andre have den Tillid til den nuværende Søminister, at han vil vide at finde de bedste Kræfter ved Ordningen af Søværnet, men jeg har den i alt Fald ikke. Paa den anden Side forekommer det mig, at den omtalte Be- tragning af det ærede Medlem (Krieger) træn-